

*Küldő: Várszegi Asztrik, öregdiák, emeritus főapát,
Pannonhalma*

A Lélekhez mondott fohász mindig időszerű:

Teremtő Lélek, hallgass meg bennünket, teremtményeidet, amikor lelkünk szorongásában hozzád fordulunk. Hiszünk Benned, támaszunk voltál és vagy ma is és ezért szólítunk most is Téged. Utat tévesztettünk, nem figyeltünk ihletésedre, sugallatodra!

Neked soha nincs késő, de lehet, hogy mi elkéstünk. Az Atya csodálatos teremtése, az egész földkerekség, a víz, a levegő, az ég madarai és velük együtt a mi életünk is, veszélyben van. Telhetetlenek voltunk, átléptük teremtményi határainkat, mohóságunkban mély, szinte gyógyíthatatlan sebeket ütöttünk földanyánk arcán és testén. Fordulj felénk, jöjj szívünkbe! Már a közvetlen környezetünk is veszélyben van velünk együtt.

Teremtő Lélek, kérünk alakítsd át, alkossd újjá uralkodásra vágyó szívünket, büszke értelmünket, űzzed el lelkünk gőgjét, hogy vezetéseddel még mindazt megtehessek, vagy jóvá tegyük, ami lehetséges. Jöjj, alkotó Lélek, újítsd meg a mindenséget, újítsd meg a föld színét és vele a mi szívünket is!